

Analiza rynku turystycznego Nowej Zelandii

Beata Szlachetka

II TIR/ SUM/ Z

nr albumu 34414

SPIS TREŚCI

1. Ogólne informacje o społecznej i makroekonomicznej sytuacji Nowej Zelandii	3
1.1. Położenie geograficzne i struktura administracyjna.....	3
1.2. Ludność	3
1.3. Gospodarka.....	5
1.4. Warunki rozwoju turystyki w Nowej Zelandii.....	8
1.4.1. Atrakcje turystyczne Nowej Zelandii.....	8
1.4.2. Klimat Nowej Zelandii.....	12
1.4.3. Dostępność komunikacyjna i infrastruktura.....	12
2. Analiza rynku turystycznego Nowej Zelandii	15
2.1. Rynek recepcji turystycznej	15
2.1.1 Analiza przyjazdów trzech krajów emitujących największą liczbę odwiedzających Nową Zelandię z podziałem na poszczególne miesiące.....	19
2.2. Rynek emisji turystycznej	25
2.3. Branża turystyczna Nowej Zelandii	28
2.3.1. Najwięksi touroperatorzy	28
2.3.2. Największe sieci hotelowe	30
2.3.3. Najważniejsze firmy transportowe.....	30
2.3.4. Wydawnictwa.....	31
2.3.5. Promocja.....	31
3. Analiza liczby przyjazdów Nowozelandczyków do Polski.....	32
4. Podsumowanie	34
4.1. Propozycje rozwoju rynku	34
Spis tabel	35
Spis wykresów.....	36
Spis zdjęć.....	36
Materiały źródłowe	37

1. Ogólne informacje o społecznej i makroekonomicznej sytuacji Nowej Zelandii

1.1. Położenie geograficzne i struktura administracyjna

Nowa Zelandia to państwo wyspiarskie, położone w południowo-zachodniej części Oceanu Spokojnego, 1600 km na południowy wschód od Australii, w miejscu, gdzie zderzają się dwie płyty tektoniczne: indyjsko-australijska i pacyficzna. Powierzchnia Nowej Zelandii wynosi 270 534 km². Kraj obejmuje dwie wyspy: Południową (150,5 tys. km²) i Północną (114,7 tys. km²), oddzielone od siebie Cieśniną Cooka o szerokości 38 km. Wzdłuż obu wysp biegną pasma górskie. Na Wyspie Południowej znajdują się Alpy Południowe, ciągnące się wzdłuż zachodniego wybrzeża pasmem o długości 300 km. Najwyższy szczyt to Góra Cooka (3764 m n.p.m.). Na Wyspie Północnej istnieje szereg pasm górskich ciągnących się równolegle do równin u wybrzeży. W centralnej części wyspy mieści się kilka stożków wulkanicznych (3 czynne), gejzery i wiele gorących źródeł.

Stolicą jest Wellington na Wyspie Północnej. Językiem urzędowym jest angielski, w użyciu także maoryski. Jednostka monetarna to 1 dolar nowozelandzki = 100 centów.

Do terytorium państwa należy również wyspa Stewart (1746 km²), a także większe tereny na Antarktydzie. Pod administracją Nowej Zelandii znajduje się kilka terytoriów na południowym Pacyfiku: 15 Wysp Cooka, wyspa Niue (z własnym samorządem), Chatham, Tokelau (terytorium zależne), wyspy Kermadec oraz niezamieszkane wyspy Antypody, Auckland, Campbell i Bounty. Terytorium państwa dzieli się na 16 regionów oraz miasta i okręgi. Nowa Zelandia to monarchia konstytucyjna. Głową państwa jest królowa Elżbieta II.

1.2. Ludność

Liczba ludności na koniec sierpnia 2007 roku wynosiła 4 186 320, co daje Nowej Zelandii 119 miejsce na świecie. Gęstość zaludnienia wynosi 15,6 osób/km².

75% mieszkańców stanowią imigranci z Europy oraz ich potomkowie, 10% rdzenni Maorysi, 15% Azjaci oraz wyspiarze z rozmaitych rejonów Pacyfiku. Co czwarty Nowozelandczyk mieszka w Auckland. Gęstość zaludnienia na Wyspie Północnej wynosi 24 osoby/km², na Wyspie Południowej – 4 osoby/km².

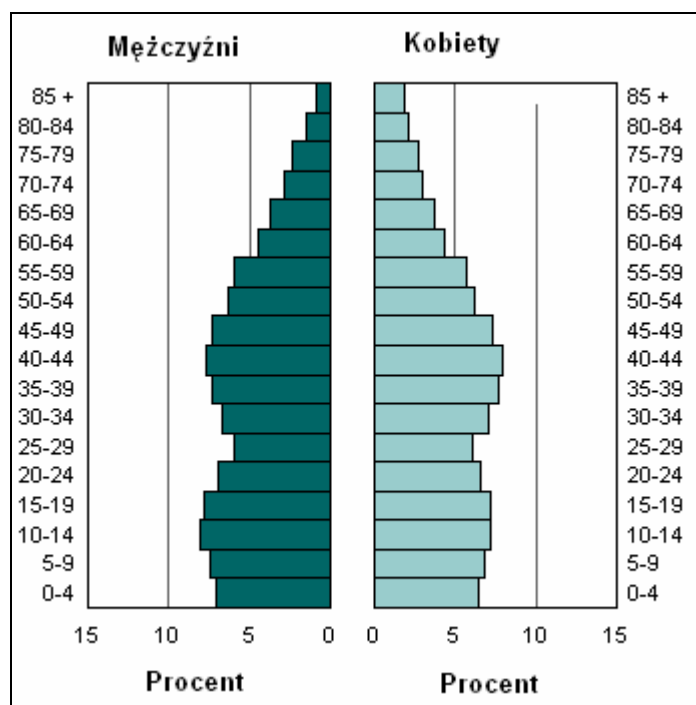
Średnia długość życia mężczyzn to 74 lata, a kobiet- 80 lat, dla porównania w Polsce odpowiednio 70,2 i 78,4 lat.. Kobiety stanowią 51 % ludności.

Średni wiek to 35,9 lat (na świecie 26,4).

Tabela1. Liczba ludności w poszczególnych grupach wiekowych (dane z 2006 roku)

Przedział wiekowy	Udział w populacji (w %)	Liczba mężczyzn	Liczba kobiet
0-14	21,5	444 030	423 555
15-64	66,2	1 300 461	1 364 283
65 i więcej	12,3	221 157	274 461
RAZEM	100	1 965 648	2 062 299

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z: <http://www.stats.govt.nz/census/census-outputs/tables/default.htm> (05.11.2007r.)

Źródło: <http://www.stats.govt.nz> (05.11.2007r.)

Wykres 1. Struktura demograficzna Nowej Zelandii wg grup wiekowych i płci w 2006 r.

Struktura wiekowa ludności Nowej Zelandii pozwala stwierdzić, że społeczeństwo tego kraju ma zaawansowany proces starzenia się. Osoby w wieku poprodukcyjnym stanowią ponad 12% ludności, podczas gdy na świecie wskaźnik ten wynosi około 10%. Jest to pochodną zasadniczego spadku płodności (z 3,8 w 1960 do 2,0 w 2006 roku), obniżenia przyrostu naturalnego (odpowiednio z 1,7% do 0,7%), który jest znacznie niższy od średniej światowej (1,22%) oraz wydłużenia przeciętnej długości życia (o około 10 lat dłużej żyją mężczyźni i 13 lat kobiety- w stosunku do średniej na świecie). Ludność w wieku poniżej 15 lat stanowi 21,5%, podczas gdy średnia światowa to 30,1%.¹

Nowa Zelandia to kraj o bardzo wysokim wskaźniku urbanizacji. Ludność miejska stanowi 85,9% na 1000 mieszkańców i jest znacznie wyższa w porównaniu do średniej światowej- 48%. Poziom analfabetyzmu jest bardzo niski i wynosi zaledwie 0,5% (świat- 79%).

22,9% ludności Nowej Zelandii urodziło się poza granicami państwa. Wśród nich największa liczba ludności przyszła na świat w Anglii. Ponadto 1,6% rdzennych Maorysów urodziło się za granicą.

34,1% ludności powyżej 15 roku życia nigdy nie było w związku małżeńskim, 48,6% pozostaje w małżeństwie, zaś 17,4% jest w separacji, po rozwodzie bądź wdowcem. 27,2% ludności, która nie pozostaje w związku małżeńskim- żyje ze stałym partnerem. Pary z dziećmi stanowią 42% wszystkich rodzin w Nowej Zelandii, 18,1% rodzin to samotny rodzic z dziećmi.²

Religie: Anglikanie 14,9%, Rzymsko-katolicy 12,4%, Prezbiterianie 10,9%, Metodyści 2,9%, Zielonoświątkowcy 1,7%, Baptysci 1,3%, inni Chryścijanie 9,4%, inne 3,3%, nieokreślone 17,2%, żadna 26%.

¹ Świat w liczbach 2006; Wyd. Studio Emka

² <http://www.stats.govt.nz/census/census-outputs/quickstats/snapShotNZ.htm?id=9999999&type=region> (05.11.2007r.)

1.3. Gospodarka

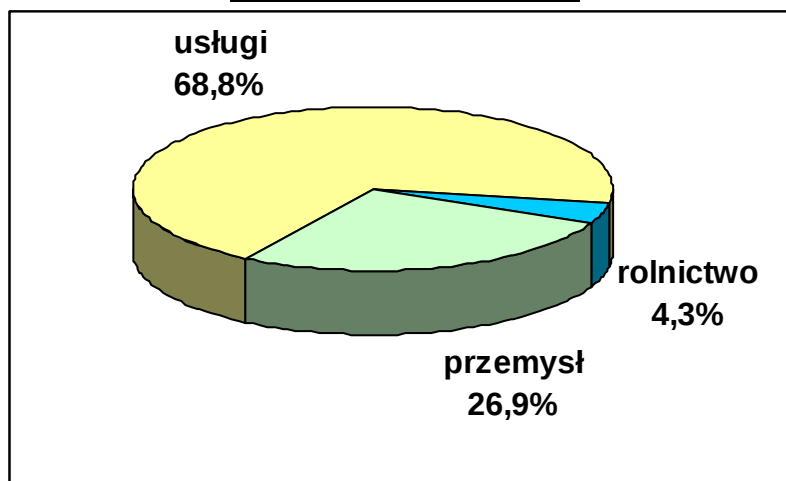
Gospodarka Nowej Zelandii należy do najbardziej zróżnicowanych ze wszystkich państw Oceanii. Jej podstawą jest hodowla owiec i bydła oraz uprawa zbóż, warzyw i owoców. Duże znaczenie ma rybołówstwo i leśnictwo. Największe dochody uzyskuje się z eksportu baraniny i wołowiny, owczej wełny, mleka i jego przetworów zbożowych, który stanowi ponad połowę sprzedaży zagranicznej. Nowa Zelandia to jeden z większych eksporterów drewna miękkiego oraz miazgi i tarcicy na świecie. Znajduje się tutaj ponad 66 tysięcy farm i różnego rodzaju plantacji, które zajmują ponad 16 milionów hektarów. Największą powierzchnię stanowią pastwiska - około 13 milionów hektarów. Kraj produkuje rocznie ponad 1,2 milionów ton mięsa, prawie 400 tysięcy ton masła około 250 tysięcy ton sera i ponad 200 ton wełny. Inne ważne dziedziny gospodarki to: elektronika oraz produkcja tekstyliów i tworzyw sztucznych. Centrum przemysłowe znajduje się w Auckland. Ekonomia Nowej Zelandii jest mocno uzależniona od transportu i handlu morskiego. Państwo posiada również własny przemysł wydobywczy – z surowców naturalnych występują tu węgiel kamienny i gaz ziemny. Importowane są przede wszystkim maszyny i elektronika, samochody i ropa naftowa. Głównymi partnerami handlowymi Nowej Zelandii są: Australia, Japonia, Wielka Brytania i USA.

Energia elektryczna wytwarzana jest głównie (72%) w hydroelektrowniach.

Dynamicznie rozwijającą się gałęzią gospodarki jest turystyka. Nową Zelandię odwiedza rocznie ponad 1,2 miliona turystów i jest to liczba ciągle rosnąca.

Dochód na głowę rósł przez osiem kolejnych lat i w 2006 roku osiągnął 23000 dolarów. W ostatnich latach motorem wzrostu gospodarczego były konsumpcja i wydatki rządowe, a w 2006 roku po kilku chudszych latach ożywił się eksport, który wynosi około 24% PKB, podczas gdy w 2001 roku było to 33%.

Struktura PKB (w %)	
rolnictwo	4,3
przemysł	26,9
usługi	68,8

Źródło: <http://przewodnik.onet.pl/1187,2,info.html> (05.11.2007r.)

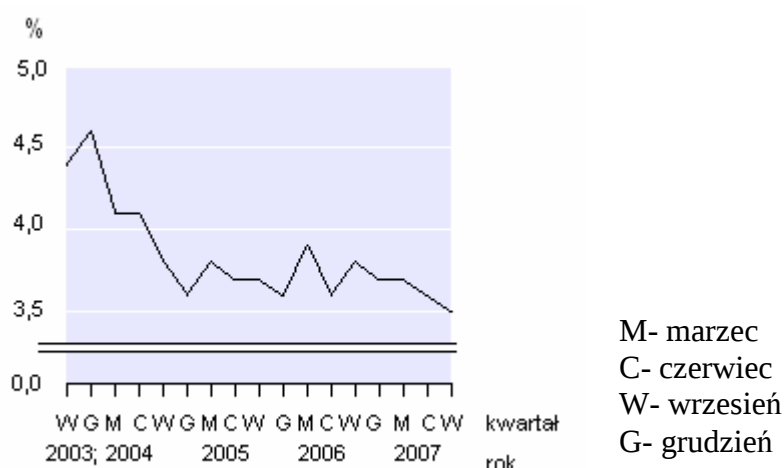
Wykres 2. Struktura PKB Nowej Zelandii

W 2006 roku PKB Nowej Zelandii wyniosło 103,87 mln dolarów, co daje jej 53 miejsce na świecie. Średni roczny wzrost PKB w latach 1992- 2002 wyniósł około 3,5% (2,8% -świat). Średnia roczna inflacja w latach 1998-2003 wynosiła 1,5% i była znacznie niższa w stosunku do średniej krajowej, która w tym samym okresie wyniosła 4,1%.

Tabela 2. Zatrudnienie i stopa bezrobocia

Wyszczególnienie	Lipiec 2004	Lipiec 2005	Lipiec 2006	Lipiec 2007	Zmiana w stosunku rocznym (2006-2007)
Stopa bezrobocia	4,0%	3,7%	3,6%	3,6%	0,0
Liczba bezrobotnych	84,000	78,000	79,000	81,000	+1,5%
Liczba zatrudnionych	2,003,000	2,065,000	2,129,000	2,158,000	+1,5%

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Wykres 3. Stopa bezrobocia w Nowej Zelandii w latach 2003-2007 (wg kwartałów)

Bezrobocie w Nowej Zelandii sukcesywnie spada. W ciągu czterech lat (2003-2007) spadło o 0,8%.

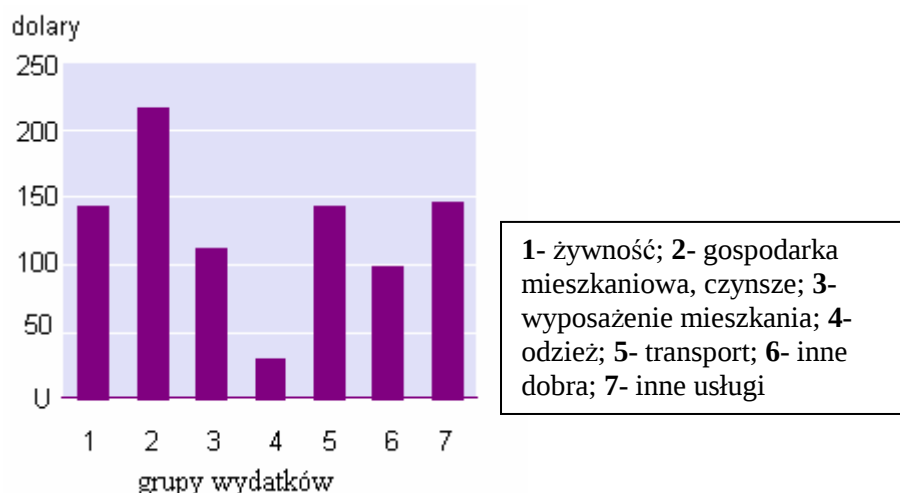
Tabela 3. Gospodarstwa domowe w Nowej Zelandii w 2001 roku

Typ gospodarstwa	jedno-osobowe	małżeństwo bez dzieci	małżeństwo z dziećmi	samotny rodzic	inny	razem gospodarstwa
Liczba gospodarstw w tys.	333	407	446	198	88	1,47 mln
%	22,6	27,7	30,3	13,5	5,9	100

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

W 2001 roku liczba gospodarstw domowych w Nowej Zelandii wynosiła 1,47 mln. Średnio w rodzinie z dziećmi było dwoje dzieci, zaś na samotnego rodzica przypada 1,7 dzieci. Średnie gospodarstwo domowe liczy 2,6 osób.

W 2004 roku przeciętne tygodniowe wydatki gospodarstwa domowego wynosiły 888 dolarów, co daje wzrost o 16,1% w stosunku do 2001 roku.

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Wykres 4. Przeciętne tygodniowe wydatki gospodarstwa domowego w Nowej Zelandii

Podstawowe grupy wydatków nowozelandczyków stanowią: czynsze i opłaty związane z mieszkaniem, wydatki na żywność, transport oraz na inne usługi (m.in. wydatki na zdrowie, edukację).

Tabela 4. Struktura konsumpcji gospodarstw domowych w Nowej Zelandii

Grupy wydatków	Przeciętne tygodniowe wydatki (\$)		Procentowa zmiana
	2000/01	2003/04	
Żywność	122	143	13,0
Mieszkanie, czynsze	182	217	19,1
Wyposażenie mieszkania	98	112	14,6
Odzież	25	31	23,3
Transport	122	142	16,4
Inne dobra	86	99	15,3
Inne usługi	127	146	14,9
Całość wydatków	765	888	16,1

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Największym źródłem dochodów gospodarstw domowych Nowej Zelandii jest wynagrodzenie za pracę, które stanowi 70% wszystkich dochodów gospodarstw domowych.. W latach 2000-2004 wzrosło ono o 18,2% do poziomu 42,253 \$ rocznie. Osoby w wieku 45-49 lat mają najwyższy przeciętny dochód tygodniowy, który w latach 2003/04 wyniósł 850 \$. Dało to wzrost o 26,6% w stosunku do roku 2000.

Przeciętne tygodniowe wydatki rodziny z dziećmi wyniosły w 2004 roku 1,217\$. To stanowi ponad 20-to procentowy wzrost w stosunku do 2000 roku. 35% tych rodzin miało roczne przychody w wysokości 87,600\$ brutto i powyżej.

Dla porównania średnie tygodniowe wydatki samotnego rodzica wyniosły 591\$, co stanowi wzrost o 6,7% w porównaniu do 2000 roku. 70% samotnych rodziców miało średni roczny przychód w wysokości 37,899\$.

Gospodarstwo jednoosobowe miało najmniejsze tygodniowe wydatki- 451\$ w 2004 roku. Stanowi to wzrost o 13,7% w stosunku do roku 2000. 53% samotnych osób posiada roczne dochody poniżej 23,000\$. Przeciętny wiek tych osób to 58 lat.

1.4.Warunki rozwoju turystyki w Nowej Zelandii

1.4.1. Atrakcje turystyczne Nowej Zelandii

Nowa Zelandia to niepowtarzalna i w dużej części jeszcze dziewicza przyroda, czyste środowisko i piękne krajobrazy. Rozległe łańcuchy górskie, fiordy, lodowce, regiony wulkaniczne, gejzery, jeziora, równiny, ogromne obszary trawiaste i buszowate, subtropikalne lasy to wspaniałe atrakcje wysp.

Atrakcje turystyczne Wyspy Północnej

Wyspa Północna, z racji swojego położenia bliżej równika, ma najcieplejszy klimat. Zachwyca egzotyczną, bujną roślinnością. Zjawiska geotermalne, subtropikalna, szokująca swoim pięknem przyroda oraz kultura Maorysów - to czynniki odróżniające Wyspę Północną od Południowej.

Jednym z najpiękniejszych miast Nowej Zelandii i zarazem ważnym ośrodkiem ruchu turystycznego jest Auckland, położone u podnóża wygasłego wulkanu Eden (643 m n.p.m.). Miasto jest ważnym ośrodkiem gospodarczym, kulturalnym i naukowym kraju. Jest największym portem morskim Nowej Zelandii. Miasto zostało założone przez Brytyjczyków w 1840 roku. Było wówczas stolicą brytyjskiej kolonii. Oficjalnie prawa miejskie zostały mu nadane od roku 1871. W mieście znajduje się kilka budynków z czasów kolonialnych (m.in. dawna szkoła misyjna). Tutejsze muzeum posiada bogate zbiory sztuki Maorysów oraz innych mieszkańców wysp południowego Pacyfiku. W mieście znajduje się poza tym muzeum transportu i technologii, Auckland War Memorial Museum oraz galerie sztuki. The National Maritime Museum daje turystom możliwość doświadczenia podróży morskiej w łodzi unoszącej się na wzburzonym morzu i obejrzenia wystawy masek polinezyjskich oraz modeli pływających. Dużo wrażeń dostarczą także odwiedziny zoo.

Atrakcją jest również wieża telewizyjna o wysokości 328 metrów. Z tarasu widokowego, który znajduje się na wysokości 192 metrów organizowane są kontrolowane skoki. Rocznie na wieżę wyjeżdża około 600 tysięcy osób.

Źródło: <http://yuumei.myblog.it/tag/Oceano> (23.11.2007 r.)

Zdjęcie 1. Wieża telewizyjna w Auckland

W Auckland odbywają się słynne wyścigi jachtów America's Cup. Nazywane jest ono miastem żeglarzy, gdyż w piękny, słoneczny dzień pełne jest miłośników surfingu i jachtów. Piękne plaże i czysta woda to niewątpliwe zalety Auckland.

W mieście jest wiele przepięknych parków. Do najpopularniejszych należy m.in. Albert Park - ze wspaniałymi ogrodami, fontannami i posągami wśród przystrzyżonej trawy oraz Auckland Domain - idealny na pikniki i poranne przebieżki. Tutaj mają miejsce różne wydarzenia kulturalne i co tydzień odbywają się koncerty. W mieście znajduje się podwodny park Kelly Tarlton's Underwater World, gdzie w przezroczystym tunelu można oglądać wspaniałe podwodne pejzaże i wszelkie gatunki ryb.

Miasto tętni życiem o każdej porze dnia i nocy. Znajdują się tu wspaniałe restauracje, kawiarnie i kluby nocne. Odbywają się tu również różne imprezy kulturalne i rozrywkowe.

Auckland jest wymarzoną przystanią dla entuzjastów sportów wodnych. Najczęściej odwiedzaną plażą jest Piha z laguną i wspaniałymi warunkami do surfowania.

Najcieplejszym miesiącem jest styczeń, gdzie temperatura wynosi 16-24 °C, a najzimniejszym sierpień z temperaturą 9-15 °C.

Kolejnym popularnym miejscem na Wyspie Północnej jest Rotorua, miasto uważane za nowozelandzką stolicę zjawisk geotermalnych. Rotorua leży w pasie wulkanicznym długości ponad 200 km i szerokości do 40 km, przebiegającym przez centrum Wyspy Północnej z południowego zachodu na północny wschód. W mieście unosi się charakterystyczny zapach siarkowodoru. W miejskich parkach płyną gorące źródła i bulgoczą wrzące sadzawki. Najbardziej charakterystyczny jest park geotermalny Te Puia z gejzerem Pohutu wyrzucającym strumienie pary i gorącej wody na wysokość do 20 metrów, 4 - 5 razy na godzinę. W pobliżu znajduje się wulkan Mount Tawera. Miasto jest również ważnym ośrodkiem kultury Maorysów, znajduje się w nim jedyny maoryski teatr.

Rotorua to duży ośrodek turystyczny, odwiedzany rocznie przez około 1,6 mln turystów. Posiada dobrze rozwiniętą bazę noclegową i gastronomiczną.

Na Płaskowyżu Centralnym wznoszą się wysokie stożki czynnych wulkanów — Ruapehu (2797 m n.p.m.), Ngauruhoe (2291 m n.p.m.) i Tongariro (1968 m). Na tym terenie utworzono w 1887 r. pierwszy w Nowej Zelandii park narodowy Tongariro. Na obszarze tym są dobre warunki do uprawiania sportów zimowych, turystyki pieszej i wspinaczek. W obrębie Płaskowyżu Centralnego — w Waitamo występują też formy krasowe, wśród nich kilka dużych jaskiń.

W stolicy Nowej Zelandii – Wellington znajdują się liczne XIX-wieczne budynki drewniane w stylu wiktoriańskim, wśród których na szczególną uwagę zasługuje Old Government Building – jeden z największych budynków drewnianych na świecie, niegdyś siedziba rządu, Katedra św. Pawła - unikatowy drewniany budynek w stylu gotyckim oraz Uniwersytet Wiktorii z 1897 roku. Atrakcją miasta stanowią muzea, zwłaszcza Muzeum Narodowe Te Papa, w którym zgromadzono wiele cennych eksponatów etnograficznych i przyrodniczych. Wystawy muzeum ogląda ponad milion zwiedzających rocznie. W Narodowej Galerii Sztuki wystawiane są zarówno dawne jak i współczesne dzieła twórców z Nowej Zelandii, Australii i Europy. Licznie odwiedzane są nadmorskie plaże, a także pobliskie wzgórze Victoria, na które prowadzi kolejka linowa.

Wizerunek Wellington odbiega od typowych wyobrażeń o szarej, zbiurokratyzowanej stolicy. W mieście mnóstwo jest kafejek i doskonałych galerii, a liczne imprezy artystyczne dodają mu dynamiki i przesadzają o tętniącej życiem atmosferze. Wellington jest trzykrotnie mniejsze od Auckland, ale pod względem atmosfery i scenerii obydwa miasta wydają się sobie równe.

Źródło: www.dkimages.com/discover/Home/Architecture/Public-Buildings/Government-Buildings/Government-Buildings-11.html (23.11.2007 r.)

Zdjęcie 2. Old Government Building w Wellington

Atrakcje turystyczne Wyspy Południowej

Na Wyspie Południowej miejscami koncentracji ruchu turystycznego są głównie parki narodowe, obejmujące najpiękniejsze i najcenniejsze pod względem przyrodniczym obszary. Zajmują one ponad 30% powierzchni kraju wraz z innymi obszarami chronionymi. W Nowej Zelandii jest 14 parków narodowych, 20 parków leśnych, ok. 3,5 tys. rezerwatów i 61 tys. hektarów chronionej ziemi prywatnej.

W granicach Parku Narodowego Góry Cooka (Mount Cook National Park) wznosi się najwyższy szczyt Nowej Zelandii o tej samej nazwie. Znaczną część powierzchni parku (wynoszącej 700 km²) zajmują wieczne śniegi i lodowce. Znajduje się tu jeden z najdłuższych, poza obszarami biegunowymi lodowców na świecie — Lodowiec Tasmana (dł. 29 km, szer. 3 km).

Źródło: www.peakware.com/photos.html?pk=53 (23.11.2007 r.)

Zdjęcie 3. Szczyt Mount Cook w Parku Narodowym Góry Cooka

Lodowce to również atrakcja Parku Narodowego Westland, w tym Lodowiec Franciszka Józefa i Lodowiec Focha, a także gorące źródła i jeziora górskie. Westland znajduje się na liście Światowego Dziedzictwa Kulturalnego i Przyrodniczego UNESCO.

Największym (12,5 tys. km²) i najsłynniejszym parkiem jest Park Narodowy Fiordland. Został założony w 1952 roku. Osobliwością parku jest 14 głębokich fiordów. Zdumiewające krajobrazy powstawały na przestrzeni 500 mln lat, w miarę jak deszcze, wichry, lód, ocean i wodospady rzeźbiły, miażdżyły i splukiwały materiał skalny. Położony najdalej na północ fiord Milford Sound, jest jedynym, do którego można dostać się lądem. Ma długość 16 km, a jego najbardziej charakterystycznym punktem jest szczyt Mitre Peak o wysokości 1 694 m n.p.m., uważany za najwyższy klif fiordowy na świecie.

Źródło: www.heliflights.co.nz/milford.htm (23.11.2007 r.)

Zdjęcie 4. Fiord Milford Sound w Parku Narodowym Fiordland

Na południe od Milford Sound położony jest fiord Doubtful Sound, który jest mniej odwiedzany przez turystów, ale powszechnie ceniony za ciszę i urodę dzikiego krajobrazu. Można tutaj zaobserwować delfiny i wygrzewające się na wysepkach w samym środku fiordu futrzane foki oraz pingwiny.

Niewielkim (22,5 tys. hektarów), lecz bardzo atrakcyjnym parkiem jest Park Narodowy Tasmana, leżący na północnym krańcu Wyspy Południowej i obejmujący liczne wysepki oraz piaszczyste plaże.

Głównym miastem i centrum turystycznym Wyspy Południowej jest Christchurch, zwane miastem ogrodów. Uwagę zwiedzających przyciągają tutaj zabytkowe XIX – wieczne budowle, m.in. katedra, uniwersytet oraz siedziba izby handlowej. Znajduje się tutaj najstarszy budynek drewniany Nowej Zelandii – Dean's Cottage z 1843 roku oraz wiele atrakcji, takich jak ogrody botaniczne, zespół architektoniczny Arts Centre, muzea i galerie. W centrum miasta znajdują się modne sklepy i restauracje. Największy z 13 miejskich parków (161 ha) ogród botaniczny Hagley Park jest najcenniejszym darem pierwszych osadników dla współczesnego miasta. Obejmuje pole golfowe i inne tereny rekreacyjne.

Funkcję ośrodka sportów wodnych pełni Queenstown. To niewielkie miasteczko, rozmiarem przypominające większą wioskę, ma kosmopolityczną atmosferę, a pod względem liczby kawiarni i restauracji uliczka w Queenstown rywalizuje ze stolicą kraju. Poza tym miejscowość szczyci się złotą przeszłością. Przez kilka lat po odkryciu złota w 1862 r. z rzeki Shotover wydobyto prawdziwe fortuny. Miasto nadal zawdzięcza rzecze zamożność, tyle że teraz ze względu na piękne krajobrazy i dzikie górskie wody - dziś ludzie przyjeżdżają tu nie po złoto, lecz po zastrzyk adrenaliny. Na poszukiwaczy przygód Queenstown działa jak magnes. Co roku przybywa tu milion turystów z kraju i zagranicy, chętnie wydających pieniądze na takie atrakcje, jak spływy góorskimi rzekami, przejażdżki odrzutową motorówką, skoki z opóźnionym otwarciem spadochronu czy loty helikopterem. Położenie Queenstown na brzegu jeziora Wakatipu, w otoczeniu Alp Południowych, ma ten walor, że blisko stąd do wyjątkowo malowniczych zakątków. Atrakcji dopełnia widokowy wyjazd kolejką gondolową na Bob's Peak. Wąwozy rzeki Shotover, przypominające nieco Wielki Kanion w miniaturze, częściowo są dziełem rąk ludzi poszukujących nad rzeką i w jej wodach złota. Najbardziej charakterystyczne pamiątki po kopaczach zachowano w Skippers Park, ok. 27 km od Queenstown. W tamtejszym Winky's Museum do obejrzenia są m.in. zardzewiałe podkowy, stuletnie krany, naczynia i butelki, kajdanki oraz but pewnego kopacza z nadal tkwiącymi wewnątrz kośćmi stopy.

W leżącym ok. 500 km na południe od Christchurch Dunedin (110 tys. mieszkańców), można znaleźć akcenty typowe dla Szkocji. Niegdyś bardzo zamożne, w drugiej połowie XIX w. Dunedin wyrosło na okazałe wiktoriańskie miasto i pomimo nowoczesnych dodatków - znaczna część jego oryginalnej architektury przetrwała w nienaruszonym stanie. To jedyne miejsce w Nowej Zelandii ze sklepem sprzedającym szkockie spódnice (kilt). Duża część architektury Dunedin powstała w oparciu o brytyjskie wzorce, np. pierwszy nowozelandzki uniwersytet, University of Otago, przypomina University of Glasgow, budynek szkolny Otago Boys' High School ma w sobie coś z typowej brytyjskiej szkoły publicznej, a komenda policji nawiązuje do londyńskiego Scotland Yardu, projektu Normana Shawa. W Dunedin znajduje się Baldwin Street, najbardziej stroma ulica świata (o długości 359 metrów) o nachyleniu do 38% (różnica poziomów między jednym końcem a drugim wynosi prawie 70 metrów).

1.4.2. Klimat Nowej Zelandii

Duża rozciągłość południkowa oznacza spore różnice klimatyczne: od podzwrotnikowego na krańcu północnym do umiarkowanego w regionach południowych, gdzie roczne wahania temperatur wynoszą kilka stopni. Główny sezon turystyczny w Nowej Zelandii obejmuje cieplejsze miesiące, zasadniczo od listopada do marca, ale ośrodki narciarskie, takie jak Queenstown, działają przez cały rok. Najcieplejsze miesiące to grudzień, styczeń i luty, a najzimniejsze – czerwiec, lipiec i sierpień. Na północy Nowej Zelandii panuje klimat określany jako śródziemnomorski, z krótką łagodną zimą i długim latem. Klimat na południu jest umiarkowany, zimą od czasu do czasu zdarza się mróz.

Tabela 5. Temperatury powietrza w poszczególnych miesiącach

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Auckland	20°	20°	19°	16°	14°	12°	11°	11,6°	12,7°	14,3°	16°	17,6°
Wellington	18°	17,6°	16,5°	14°	12°	10,5°	9°	10,5°	11°	13°	14°	16°

Źródło: www.odyssei.com/pl/weather/nowa_zelandia.php (13.11.2007 r.)

Średnia temperatura lipca na południu kraju wynosi 3 – 5°C, a na północy 12°C, natomiast stycznia odpowiednio 12 i 19°C. Roczna amplituda temperatur w stolicy kraju wynosi 13,2°C. Roczna suma opadów atmosferycznych na Wyspie Północnej waha się od 800 do 1000 mm na południowym wschodzie do około 3000 mm w części środkowej; na Wyspie Południowej od 400 do 700 mm na południowym wschodzie do około 6500 mm na południowo zachodnich stokach Alp Południowych.

Klimat Nowej Zelandii ze względnie małymi zmianami sezonowymi sprawia, że Nowa Zelandia to idealne miejsce na wakacje przez cały rok.

1.4.3. Dostępność komunikacyjna i infrastruktura

Nowa Zelandia dysponuje dobrze rozwiniętą siecią dróg kolejowych i kołowych.

Transport w Nowej Zelandii, z jej górzystą topografią i stosunkowo małą populacją, zlokalizowany jest głównie wzdłuż linii brzegowej. Przed przybyciem na wyspy Europejczyków, Maorysi chodzili pieszo lub spływali tratwami po rzekach. Później Europejczycy zrewolucjonizowali transport.

Komunikacja samochodowa

Nowa Zelandia dysponuje dobrze rozwiniętą siecią dróg kołowych – około 93 tys. km. W 2006 roku liczba pojazdów w Nowej Zelandii wynosiła 3 226 614 i wzrosła o 2,42% w stosunku do roku poprzedniego. Z tej liczby 2 232 915 stanowiły samochody, zaś 408 757 ciężarówki. Średni wiek samochodów w kraju to 12,1 lat, zaś ciężarówek 12,7 lat. Liczba mieszkańców przypadająca na jeden samochód wynosi zaledwie 1,8, co stawia ten kraj w gronie najbardziej zmotoryzowanych państw świata.

Transport kolejowy

Początki kolejnictwa na Nowej Zelandii sięgają 1863 roku, kiedy otwarto pierwszą linię kolejową łączącą Christchurch z portem Lyttelton. Całkowita długość linii kolejowej wynosi 3 898 km, z czego 500 km jest zelektryzowane. Obecnie istnieją cztery dalekobieżne połączenia pasażerskie: pomiędzy Auckland a Wellington, Wellington - Palmerston North, Picton – Christchurch oraz Christchurch - Greymouth. Auckland i Wellington posiadają linię podmiejską. Od szeregu lat znaczenie transportu kolejowego spada na rzecz drogowego oraz samolotowego.

Transport wodny

Odgrywa on bardzo ważną rolę, zarówno żegluga przybrzeżna jak i dalekomorska. Między obiema wyspami regularnie kursują promy, zapewniające również łączność z mniejszymi wyspami. Nowa Zelandia ma 1 609 km dróg wodnych. W zależności od statku, czas przepływu między obiema wyspami wynosi od trzech do trzech i pół godziny. Ważniejsze porty: Auckland, Tauranga, Wellington, Christchurch i Dunedin.

Transport lotniczy

On również odgrywa znaczną rolę, w tym również lotnictwo prywatne, związane głównie z usługami agrolotniczymi. Dotyczy to zarówno obsługi ruchu pasażerskiego, jak też przewozu towarów na trasach krajowych i zagranicznych. W Nowej Zelandii znajduje się 36 lotnisk obsługujących stałe loty rejsowe. Wśród nich jest 29 lotnisk krajowych, 5 międzynarodowych i 2 międzynarodowe obsługujące dalekie podróże. Główny port lotniczy znajduje się w Auckland, który obsługuje rocznie około 11 milionów pasażerów rocznie (2006 rok). Porty lotnicze w Christchurch i Wellington obsługują około 4 miliony pasażerów rocznie.

Transport publiczny

Przybiera on różne formy, wśród których dominują autobusy. W 2006 roku 17% mieszkańców Wellington i 7% mieszkańców Auckland jeździło transportem publicznym do pracy. W Auckland w transporcie publicznym używane są autobusy, pociągi i promy, obsługujące około 50 milionów pasażerów rocznie. Tutaj znajdują się jedne z dwóch w kraju systemów kolejowych dowożących codziennie ludzi do pracy z dalszych miejscowości. Są to trzy główne linie. Promy również odgrywają ważną rolę. Regularne kursy odbywają się z Auckland do 13 miejscowości.

Wellington posiada najwyższy procent w skali kraju mieszkańców korzystających z transportu publicznego. W systemie transportowym miasta dominują autobusy (w tym trolejbusy). Sieć autobusowa rozsiana jest po całym regionie, w jej skład wchodzi około 100 tras i 2 800

przystanków autobusowych. Drugim najbardziej popularnym środkiem transportu jest kolej z 49 stacjami. W mniejszym stopniu używane są promy i kolej linowa.

Tabela 6. Miasta w Nowej Zelandii posiadające przynajmniej jeden rodzaj transportu publicznego (jedynie obsługa połączeń wewnętrznych)

Miasto	Autobus	Kolej miejska	Promy	Miasto	Autobus	Kolej miejska	Promy
Auckland	✓	✓	✓	New Plymouth	✓		
Blenheim	✓			Palmerston North	✓		
Christchurch	✓		✓	Pukekohe	✓		
Dunedin	✓			Queenstown	✓		
Gisborne	✓			Rotorua	✓		
Hamilton	✓			Taupo	✓		
Invercargill	✓			Tauranga	✓		✓
Levin	✓			Timaru	✓		
Masterton	✓			Wanganui	✓		
Napier-Hastings	✓			Wellington	✓	✓	✓
Nelson	✓			Whangarei	✓		

Źródło: http://en.wikipedia.org/wiki/Public_transport_in_New_Zealand (14.11.2007 r.)

Tabela 7. Wybrane wskaźniki infrastruktury Nowej Zelandii

Rodzaj infrastruktury	
Liczba gospodarstw domowych podłączonych do telefonii stacjonarnej w %	96
Liczba użytkowników telefonii komórkowej w mln	2,6
Użytkownicy Internetu w mln	2,2
Liczba hoteli	409
Liczba moteli	1493
Długość dróg kołowych w tys. km	93
Długość autostrad w tys. km	2,8
Długość linii kolejowych w tys. km	3,9

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

2. Analiza rynku turystycznego Nowej Zelandii

2.1. Rynek recepcji turystycznej

W 2007 roku (dane roczne, od października 2006 do września 2007 roku) całkowita liczba przyjazdów do Nowej Zelandii wyniosła 2 465 108, co stanowiło wzrost o 4% w stosunku do roku ubiegłego.

Tabela 8. Liczba przyjazdów wg celu podróży

Główny powód wizyty	Wrzesień 2003	Wrzesień 2004	Wrzesień 2005	Wrzesień 2006	Wrzesień 2007
Wypoczynek	1 066 397	1 183 033	1 207 469	1 174 499	1 222 730
% zmiana	+5	+11	+2	-3	+4
Odwiedziny krewnych i znajomych	549 586	639 926	671 821	681 393	706 971
% zmiana	+8	+16	+5	+1	+4
Cele biznesowe	256 245	289 770	318 652	322 402	337 933
% zmiana	+4	+13	+10	+1	+5
Edukacja	50 251	47 731	49 381	50 698	52 979
% zmiana	-3	-5	+3	+3	+4
Inne	133 777	140 340	130 383	142 791	144 495
% zmiana	-7	+5	-7	+10	+1
Ogółem	2 056 256	2 300 803	2 377 706	2 371 783	2 465 108
% zmiana	+5	+12	+3	0	+4

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

W latach 2003 – 2007 liczba przyjeżdżających wzrosła o prawie 400 tysięcy. Największa liczba przyjazdów do Nowej Zelandii przypada na miesiące letnie, czyli od listopada do lutego (około 135 tys.). Najczęściej Nowa Zelandia odwiedzana jest w celach wypoczynkowych (około 50% wszystkich przyjazdów), na drugim miejscu znajdują się odwiedziny u krewnych i znajomych, stanowiące 29% przyjazdów.

Długość pobytu w Nowej Zelandii wynosi przeciętnie poniżej pięciu dni (26% wszystkich przyjazdów). Najmniejsza ilość osób przyjeżdża na 17 – 19 dni.

Tabela 9. Długość pobytu w poszczególnych miesiącach (w tys.)

Długość pobytu	X 2006	XI 06	XII 06	I 2007	II 07	III 07	IV 07	V 07	VI 07	VII 07	VIII 07	IX 07
pon. 5 dni	47	57	42	38	46	49	44	44	42	41	47	43
5-7	36	42	41	42	44	44	42	31	28	36	36	35
8-10	23	26	37	29	32	30	28	16	19	25	25	24

11-13	13	15	22	17	19	20	17	9	9	13	11	13
14-16	14	19	38	23	25	23	17	10	11	12	11	14
17-19	7	9	19	11	14	13	7	3	4	4	5	6
20-29	16	21	50	32	24	27	13	7	8	13	9	10
30 +	27	36	65	49	36	29	21	16	21	25	16	20
Razem	186	228	317	245	266	238	192	140	144	172	164	167

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Tabela 10. Przyjazdy według krajów (dane roczne, od października do września następnego roku)

Lp.	Kraj emitujący	2004 (w tys.)	2005 (w tys.)	2006 (w tys.)	2007 (w tys.)
1	Australia	824	875	884	940
2	Wlk. Brytania	229	257	250	256
3	USA	216	217	224	217
4	Japonia	165	160	141	126
5	Chiny	80	84	100	118
6	Korea	115	113	109	107
7	Niemcy	55	57	58	59
8	Kanada	40	42	44	46
9	Indie	15	17	20	21
10	Tajwan	27	27	28	27
11	Holandia	26	26	26	27
12	Singapur	33	31	29	27
13	Irlandia	17	20	19	20
14	Hong-Kong	28	26	24	23
15	Płd. Afryka	15	16	18	20
16	Inne	355	348	361	380

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Kraj emitujący największą liczbę przyjeżdżających do Nowej Zelandii to pobliska Australia. Jej mieszkańcy stanowią około 38% odwiedzających. Duży udział ma również Wielka Brytania, której to przodkowie skolonizowali Nową Zelandię. Znaczny udział ma również Japonia, jednak liczba przyjezdných z tego kraju od kilku lat sukcesywnie spada. Dotyczy to również innych krajów azjatyckich: Korei, Singapuru oraz Hong-Kongu. Wzrasta natomiast liczba odwiedzających Chińczyków (w latach 2004 - 2007 o 48%).

Tabela 11. Cele przyjazdów krajów emitujących największą liczbę przyjeżdżających (w tys.)

Główny powód wizyty	Wrzesień 2004	Wrzesień 2005	Wrzesień 2006	Wrzesień 2007
Australia				
Wypoczynek	335	338	342	370
Odwiedziny krewnych i znajomych	285	312	313	327
Cele biznesowe	169	185	187	201

Edukacja	5	6	5	6
Inne	29	33	34	35
Wlk. Brytania				
Wypoczynek	123	141	127	132
Odwiedziny krewnych i znajomych	89	96	102	104
Cele biznesowe	9	11	12	11
Edukacja	0,8	0,9	1	1
Inne	5	7	7	6
USA				
Wypoczynek	133	134	134	133
Odwiedziny krewnych i znajomych	41	41	44	40
Cele biznesowe	23	24	25	26
Edukacja	8	8	9	8
Inne	10	9	10	10
Japonia				
Wypoczynek	131	125	110	99
Odwiedziny krewnych i znajomych	14	13	12	10
Cele biznesowe	8	10	8	7
Edukacja	5	5,5	5	4
Inne	6,5	5,5	5,5	5
Chiny				
Wypoczynek	37	42	52	71
Odwiedziny krewnych i znajomych	12	11,7	11,8	14
Cele biznesowe	21	20	25	22
Edukacja	3,7	3,3	3	3
Inne	6	6,3	8	7

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

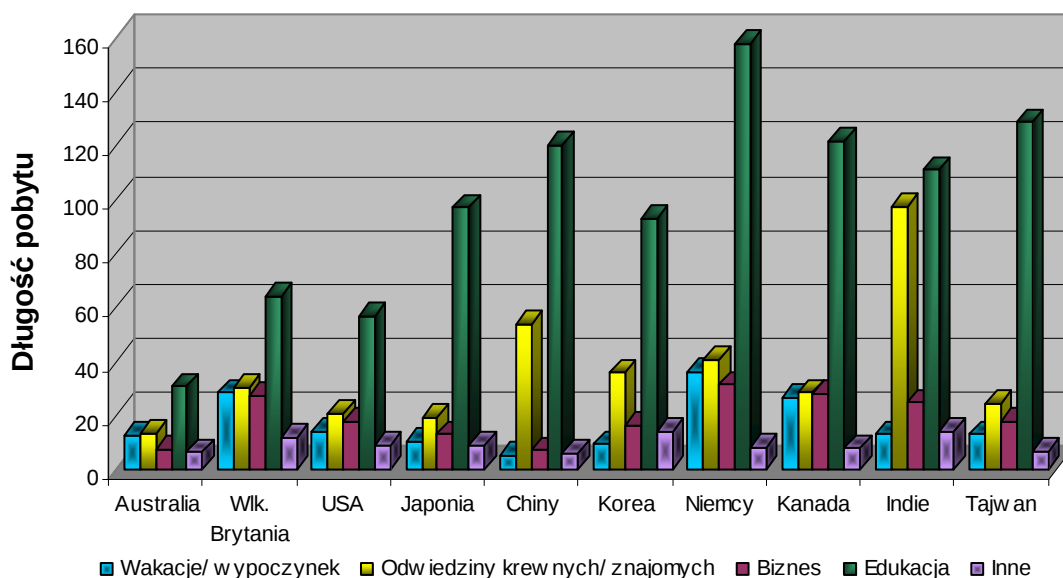
Największa liczba odwiedzających Nową Zelandię przyjeżdża tutaj w celach wypoczynkowych, w Australii stanowią oni 39%, niewiele mniejszą liczbę w tym kraju stanowią przyjeżdżający w celu odwiedzenia krewnych bądź znajomych. Edukacja stanowi znikomy odsetek wszystkich przyjeżdżających do Nowej Zelandii. Podobnie sytuacja przedstawia się w przypadku innych wymienionych w tabeli numer 11 krajów.

Tabela 12. Średnia długość pobytu wg krajów i celu przyjazdu

Kraj	Główny powód wizyty					Średnia długość pobytu
	Wakacje/ wypoczynek	Odwiedziny krewnych/ znajomych	Biznes	Edukacja	Inne	
Ilość dni						
Australia	12,7	13,3	7,4	30,8	24,4	12,1
Wlk. Brytania	28,4	30,4	27,3	64,3	71,5	30,2
USA	14,3	20,9	17,8	56,8	32,2	17,9
Japonia	10,4	19,3	13,0	97,0	28,8	15,0

Chiny	5,1	53,7	7,1	120,1	31,6	16,2
Korea	9,3	35,8	16,2	92,8	31	17,1
Niemcy	36,2	40,4	31,3	157,9	65,8	42,7
Kanada	26,4	28,4	27,9	121,7	51,2	29,0
Indie	13,1	97,3	24,8	111,0	64,3	44,2
Tajwan	13,0	24,6	17,9	128,5	37,8	22,6

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Wykres 5. Długość pobytu w Nowej Zelandii według celu przyjazdu

Jeśli chodzi o długość pobytu, sytuacja ma się odwrotnie. Najdłuższej przebywający w Nowej Zelandii to osoby przyjeżdżające tutaj w celach edukacyjnych, najkrócej zaś w celach określonych jako „inne”. Obywatele USA, Japonii, Chin, Korei, Indii oraz Tajwanu przyjeżdżają do Nowej Zelandii na krócej w celach wypoczynkowych niż biznesowych. Odwiedziny krewnych i znajomych są na drugim miejscu pod względem ilości dni spędzonych w Nowej Zelandii.

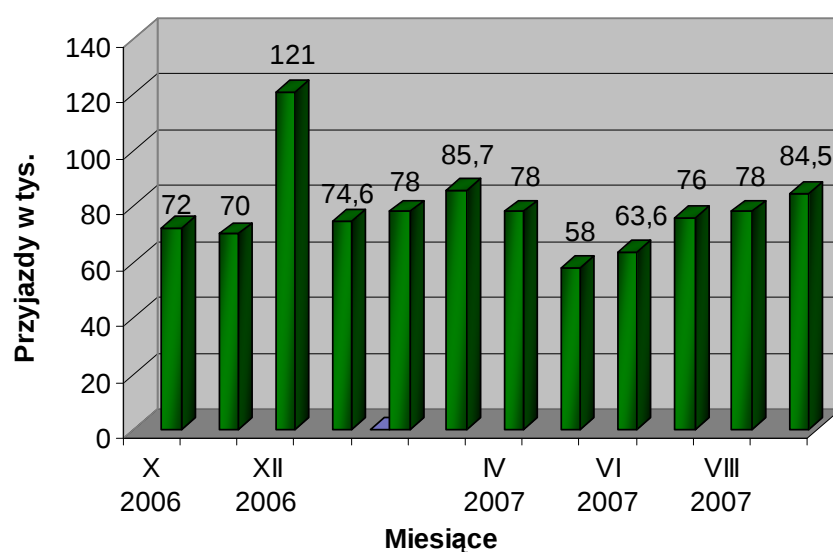
Tabela 13. Całkowita liczba przyjazdów z podziałem na poszczególne miesiące (w tys.)

	X 2006	XI 06	XII 06	I 2007	II 07	III 07	IV 07	V 07	VI 07	VII 07	VIII 07	IX 07
Australia	72	70	121	74,6	78	85,7	78	58	63,6	76	78	84,5
Wlk. Brytania	16,6	24,8	39,5	39,2	44	28,6	16,8	9,4	7,8	11	10,6	9,4
USA	16,7	21,6	25	22,6	29,2	24	17,7	11,6	14,4	13,8	10,6	10,3
Japonia	9	16,6	12,6	12	13,3	13,28	8	6,3	7,3	9	9,8	8,3
Chiny	8,3	13,6	12,7	9,5	15	8,8	11	7,6	6,6	7,7	9	8
Korea	10	10,5	11,5	14	8,5	9,7	8,6	6,3	7,3	9	5,8	6,6
Niemcy	5	7,7	7,8	8,4	9,5	6	3	1,7	1,5	3	2,5	3
Kanada	3,5	5,2	5,7	6,5	7,2	5,5	3	2	1,6	2,5	2	1,9
Indie	1,5	1,8	2	1,2	1,5	1,6	2	3,6	1,6	1	1,3	1,4
Tajwan	2	2,3	2,4	2,7	4,3	2	2,2	1,6	1,5	2,8	1,6	1,6

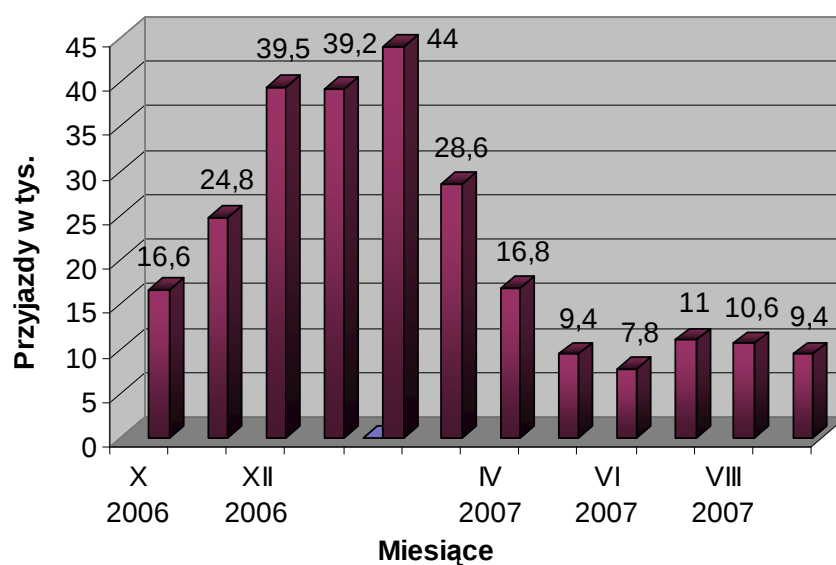
Holandia	2,3	3,8	5	5	4	2	0,9	0,5	0,5	1,1	0,6	0,8
Singapur	1,8	3,5	5,3	1,6	2	2,2	1,9	1,9	2,2	1,6	1,5	1,5
Irlandia	1,4	2	2,5	2,5	2,2	2	1,3	1	1,3	1,8	1,3	1,1
Hong-Kong	1,7	1,7	3	1,4	3,8	2,2	2	1,2	1,2	2	1,4	1,2
Płd. Afryka	1,2	1,7	3,3	1,5	1,9	2,8	1,6	1,1	1,3	1,2	1,3	1,4

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

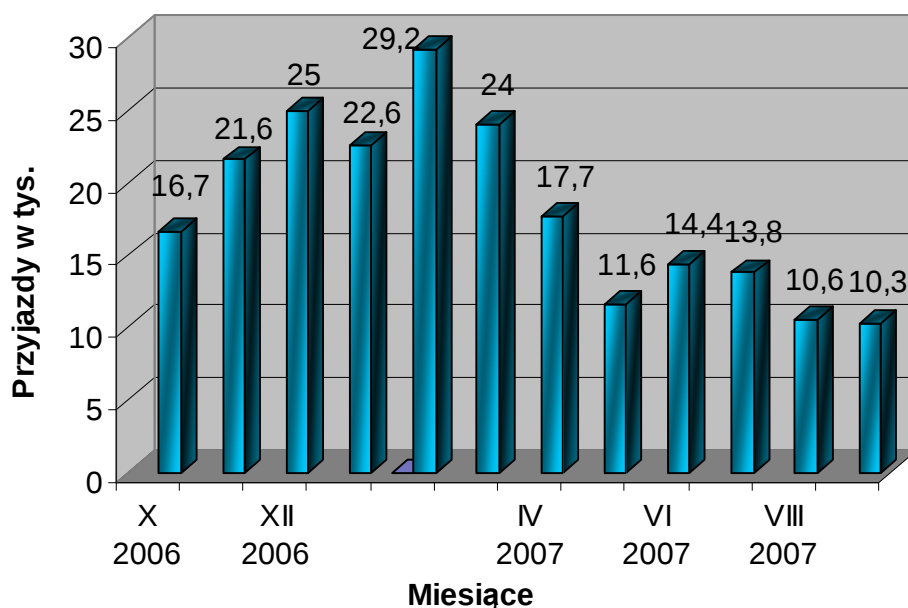
2.1.1 Analiza przyjazdów trzech krajów emitujących największą liczbę odwiedzających Nową Zelandię z podziałem na poszczególne miesiące

Wykres 6. Przyjazdy Australijczyków w poszczególnych miesiącach roku

Wykres 7. Przyjazdy Brytyjczyków w poszczególnych miesiącach roku

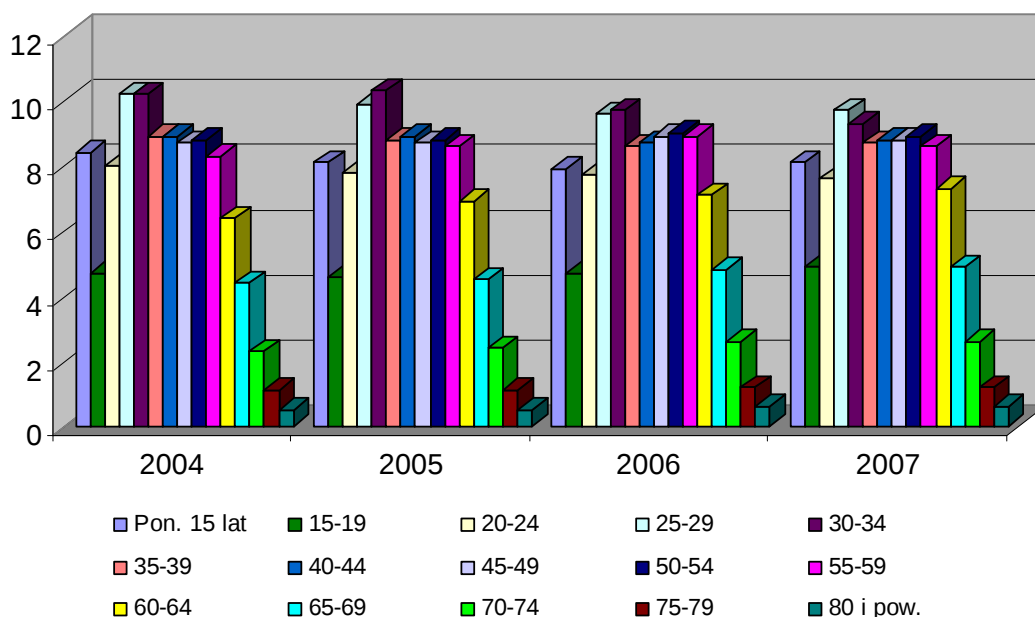
Wykres 8. Przyjazdy Amerykanów w poszczególnych miesiącach roku

Z danych zawartych w wykresach 6 – 8 wynika, że największa ilość osób przyjeżdżających do Nowej Zelandii odwiedza ją w miesiącach od listopada do lutego, kiedy to przypada pora letnia w Nowej Zelandii. Australijczycy najczęściej odwiedzają Nową Zelandię w grudniu, zaś mieszkańcy Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych – w lutym. Od maja ilość osób znacznie spada, przy czym najmniejsza liczba przyjeżdżających Brytyjczyków przypada na czerwiec, kiedy to w Nowej Zelandii panuje astronomiczna zima, zaś w Europie zaczyna się lato. Australia, z racji swojego sąsiedztwa z Nową Zelandią, ilość przyjazdów ma w miarę równomiernie rozłożoną w ciągu całego roku.

Tabela 14. Przyjazdy wg grup wiekowych (w %)

Wiek	Wrzesień 2004	Wrzesień 2005	Wrzesień 2006	Wrzesień 2007
Pon. 15 lat	8,4	8,1	7,9	8,1
15-19	4,7	4,6	4,7	4,9
20-24	8	7,8	7,7	7,6
25-29	10,2	9,9	9,6	9,7
30-34	10,2	10,3	9,7	9,3
35-39	8,9	8,8	8,6	8,7
40-44	8,9	8,9	8,7	8,8
45-49	8,7	8,7	8,9	8,8
50-54	8,8	8,8	9	8,9
55-59	8,3	8,6	8,9	8,6
60-64	6,4	6,9	7,1	7,3
65-69	4,4	4,5	4,8	4,9
70-74	2,3	2,4	2,6	2,6
75-79	1,1	1,1	1,2	1,2
80 i pow.	0,5	0,5	0,6	0,6
Razem	2 300 803	2 377 706	2 371 783	2 465 108

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Wykres 9. Przyjazdy do Nowej Zelandii z podziałem na grupy wiekowe

Z danych zawartych w tabeli 14 i przedstawionych na wykresie 9 wynika, że największą grupę osób przyjeżdżających do Nowej Zelandii stanowią osoby w wieku 25 – 34 lata (około 10% wszystkich przyjeżdżających). Na drugim miejscu uplasowały się osoby w wieku poniżej 15 lat oraz 35 – 59 lat (około 8 – 8,5%). Najmniejszą liczbę przyjeżdżających stanowią osoby starsze, w wieku od 75 lat (około 1%).

Tabela 15. Liczba przyjazdów wg wieku i płci (w tys.)

Wiek i płeć	Płeć	2006
Pon. 15 lat	Kobiety	93,7
	Mężczyźni	93,3
15-19	Kobiety	59,8
	Mężczyźni	52,6
20-24	Kobiety	100,7
	Mężczyźni	82,3
25-29	Kobiety	119
	Mężczyźni	109,2
30-34	Kobiety	108
	Mężczyźni	123,2
35-39	Kobiety	87,3
	Mężczyźni	117
40-44	Kobiety	85,3
	Mężczyźni	121
45-49	Kobiety	91,5
	Mężczyźni	118,6
50-54	Kobiety	100,4
	Mężczyźni	112,7
55-59	Kobiety	103,3
	Mężczyźni	107,5
60-64	Kobiety	85,6
	Mężczyźni	

	Mężczyźni	81,9
65-69	Kobiety	54
	Mężczyźni	59,5
70-74	Kobiety	30
	Mężczyźni	31,7
75-79	Kobiety	13,8
	Mężczyźni	14
80 i pow.	Kobiety	7,6
	Mężczyźni	6,5

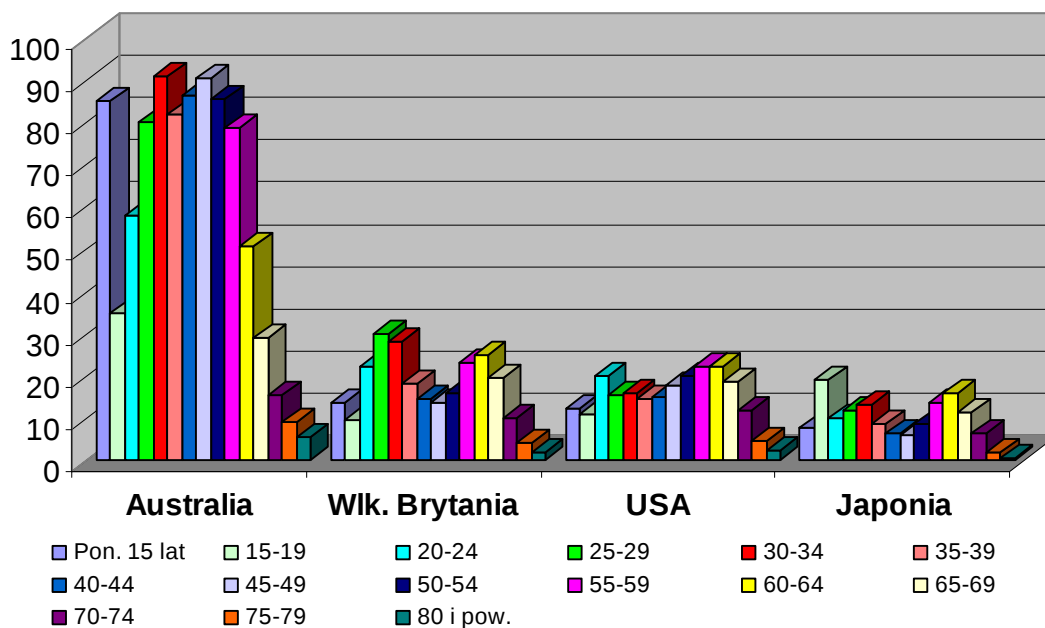
Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Z danych zawartych w tabeli 15 wynika, że istnieje zróżnicowanie między wiekiem podróżujących do Nowej Zelandii a ich płcią. Znacznie więcej jest podróżujących kobiet w wieku 20 – 29 lat, zaś mężczyźni mają przewagę w przedziałach wiekowych 30 – 54 lata. Pozostałe przedziały wiekowe nie różnią się od siebie znacznymi wielkościami.

Tabela 16. Liczba przyjazdów w poszczególnych krajach według wieku w 2006 roku (w tys.)

Wiek	Australia	Wlk. Brytania	USA	Japonia
Pon. 15 lat	85	13,5	12,3	7,6
15-19	35	9,6	11	19
20-24	58	22,4	20	10
25-29	80	29,8	15,5	11,8
30-34	91	27,9	16	13,3
35-39	82	18,3	14,3	8,6
40-44	86,5	14,7	15	6,5
45-49	90,5	13,5	17,5	5,7
50-54	85,7	16	20	8,6
55-59	78,5	23	22,4	13,6
60-64	50,9	25	22	16
65-69	29	19,7	18,7	11,5
70-74	15,3	10	11,6	6,3
75-79	9	4	4,7	1,8
80 i pow.	5,4	1,8	2,4	0,6
Razem	884	250	224	141

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Wykres 10. Liczba przyjazdów według wieku podróżnych z podziałem na kraje

Z wykresu 10 wynika, że najliczniejszymi grupami wiekowymi podróżującymi z Australii do Nowej Zelandii są 30 – 34 lata oraz 49 – 49 lat, najmniej liczną zaś 80 i powyżej. Inaczej sytuacja przedstawia się w pozostałych trzech państwach: z Wielkiej Brytanii najczęściej podróżują osoby w wieku 25 – 29 lat, ze Stanów Zjednoczonych 55 – 64, zaś z Japonii 15 – 19 lat. Jeśli zaś chodzi o najmniej liczną grupę wiekową, to sytuacja we wszystkich krajach jest identyczna.

Tabela 17. Liczba przyjazdów wg płci w poszczególnych krajach w 2006 r. (w tys.)

kraj płeć	Australia	Wlk. Brytania	USA	Japonia
kobiety	406	127	109,4	80,2
mężczyźni	478	122,8	114,8	61

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Kobiety częściej niż mężczyźni podróżują do Nowej Zelandii z Wielkiej Brytanii i Japonii, rzadziej zaś z Australii i Stanów Zjednoczonych.

Tabela 18. Wydatki odwiedzających Nową Zelandię

	Australia	Wielka Brytania	USA	Japonia	Chiny	Korea	Niemcy	Wszystkie kraje
Całkowite wydatki w mln dolarów								
1998	663,5	418,7	531,9	525,6	31,4	11,2	120,5	3 215,2
1999	788,0	509,7	507,0	603,4	63,5	86,2	125,7	3 897,3
2000	857,6	596,2	756,3	730,8	114,6	147,7	189,9	4 767,2
2001	945,9	708,5	767,8	645,0	200,9	191,3	190,8	5 235,5
2002	934,4	914,4	762,1	703,1	418,8	265,0	192,7	6 140,7

2003	1 175,5	926,9	628,2	620,0	423,8	619,4	229,0	6 383,2
2004	1 437,4	887,4	611,4	649,2	408,6	325,1	198,9	6 298,4
2005	1 494,1	1 042,1	596,7	512,5	273,9	274,6	220,8	6 134,7
2006	1 466,9	946,9	696,5	475,5	326,0	327,3	266,7	6 377,1

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

W 2006 roku całkowite wydatki przyjeżdżających do Nowej Zelandii wyniosły 6 377 mln dolarów (prawie dwukrotnie więcej niż przed ośmioma laty). Najwięcej pieniędzy zostawiają w Nowej Zelandii mieszkańcy Australii. Ich liczba rośnie z roku na rok. W ciągu ośmiu lat wydatki Australijczyków wzrosły o 120 %. Największy jednak wzrost zanotowała Korea, której wydatki wrosły prawie 30-to krotnie, jednak od trzech lat ich liczba sukcesywnie spada. Podobnie sytuacja ma się do Chin, których wydatki w 2006 roku wzrosły ponad 10-cio krotnie w porównaniu z 1998 rokiem, jednak ich liczba również spada od 2003 roku. Sukcesywnie spada również liczba wydatków Japończyków (w ciągu ośmiu lat o 10 %).

Tabela 19. Średnia ilość wydatków na jedną podróż (w dolarach)

	Australia	Wielka Brytania	USA	Japonia	Chiny	Korea	Niemcy	Wszystkie kraje
1998	1 484	2 841	3 522	3 575	2 150	1 355	2 990	2 392
1999	1 721	3 256	3 184	4 103	4 103	2 715	3 072	2 707
2000	1 742	3 295	4 107	4 923	4 062	3 275	3 955	3 006
2001	1 744	3 697	4 363	4 414	4 443	2 628	3 765	3 088
2002	1 786	4 133	4 193	4 215	6 174	2 821	4 050	3 420
2003	1 838	3 808	3 257	4 200	6 720	6 243	4 421	3 344
2004	1 868	3 356	3 084	4 057	4 884	3 281	3 644	2 929
2005	1 873	3 723	3 096	3 511	3 276	2 796	4 173	2 801
2006	1 795	3 534	3 513	3 739	3 341	3 458	4 753	2 898

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Średnia liczba wydatków w Nowej Zelandii w czasie jednej podróży wyniosła w 2006 roku 2 898 \$ i była wyższa o 21 % w porównaniu z rokiem 1998. Najwięcej pieniędzy podczas pobytu w Nowej Zelandii zostawiają Niemcy, najmniej zaś Australijczycy.

Tabela 20. Ilość udzielonych noclegów ogółem

	X 2006	XI 06	XII 06	I 2007	II 07	III 07	IV 07	V 07	VI 07	VII 07	VIII 07	IX 07
w mln	2,5	2,7	3,2	4,4	3,5	3,4	2,8	1,9	1,8	2,2	2,1	2,3

Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Ogółem w ciągu dwunastu miesięcy (od października 2006 do września 2007 roku) liczba noclegów wyniosła 32,8 mln. Najwięcej noclegów udzielono w Nowej Zelandii od grudnia do marca, kiedy to przypada najwięcej przyjazdów ze względu na trwającą tam wówczas porę letnią, najmniej zaś w miesiącach zimowych od maja do sierpnia.

Najczęściej turyści wybierają zakwaterowanie w motelach (36% wszystkich zakwaterowanych), dalej są hotele (34,4%), kempingi (16,1%), najrzadziej zaś wybierane są hotele (13,5%).

2.2. Rynek emisji turystycznej

Na koniec września 2007 roku liczba wyjazdów zagranicznych mieszkańców Nowej Zelandii wyniosła 1 940 843, co stanowi wzrost o 80 tysięcy w porównaniu z rokiem poprzednim.

Tabela 21. Najczęściej odwiedzane przez Nowozelandczyków kraje (w tys.)

Lp.	Kraj	Wrzesień 2004	Wrzesień 2005	Wrzesień 2006	Wrzesień 2007
1	Australia	851,2	933,4	926,3	967,2
2	Fidzi	92,2	107,3	110,7	96
3	USA	78,2	89,1	87,6	90
4	Chiny	44,5	51,3	87,6	56,5
5	Wyspy Cooka	29,8	41	44,2	50
6	Wlk. Brytania	42,4	43,2	46,4	49,2
7	Samoa	18,8	24,4	29,3	35
8	Tajlandia	21,2	24,9	29,1	30,5
9	Indie	14,8	18,7	22,2	24,8
10	Japonia	18,4	18,4	17,3	18,9
-----	RAZEM	1 665	1 846	1 864	1 940

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

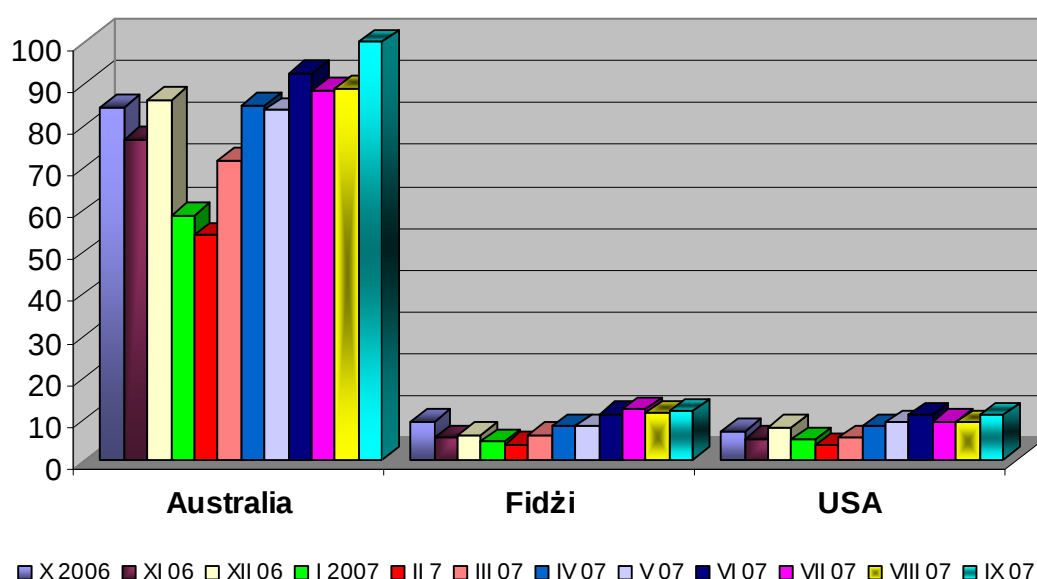
Najczęściej odwiedzany przez Nowozelandczyków krajem jest Australia (51,8% wszystkich podróży zagranicznych), której obywatele również najczęściej odwiedzają Nową Zelandię. Duży wpływ ma na to zapewne fakt bliskiego sąsiedztwa obu krajów. Podobnie jak w poprzednim zestawieniu, dotyczącym ilości przyjazdów do Nowej Zelandii, USA uplasowało się na trzecim miejscu wśród najczęściej odwiedzanych przez mieszkańców Nowej Zelandii krajów. Wielka Brytania zaś znalazła się na dalszym miejscu. Wśród dziesięciu najczęściej odwiedzanych przez Nowozelandczyków krajów znalazły się te, które nie były na liście krajów emitujących największą liczbę turystów do Nowej Zelandii: Fidzi, Wyspy Cooka, Samoa i Tajlandia.

Tabela 22. Liczba wyjazdów Nowozelandczyków do najczęściej odwiedzanych krajów z podziałem miesięcznym (w tys.)

	X 2006	XI 06	XII 06	I 2007	II 07	III 07	IV 07	V 07	VI 07	VII 07	VIII 07	IX 07
Australia	84,2	76,5	86	58,4	53,5	71,5	84,5	83,5	92,3	88,2	88,6	99,8
Fidzi	9,1	5,3	6	4,3	3,6	5,9	8	8,1	11	12	11,2	11,6
USA	6,8	5,1	7,7	4,9	3,4	5,2	8,1	8,9	10,6	9,2	8,9	10,8

Chiny	3,9	7,2	7,7	3,8	3,3	3,5	4,4	3,5	5,3	3,2	3,9	6,2
Wyspy Cooka	4,8	3	3,6	2,1	1,7	2,4	4	4,5	5,7	6	5,9	5,9
Wlk. Brytania	2,6	1,9	4,1	1,4	1,6	2,7	3,4	6,2	7,9	5,9	5,5	5,5
Samoa	2,2	2,3	5,5	2,2	1,7	2,3	2,6	2,8	3,5	3,5	3,5	3,6
Tajlandia	2,7	2,3	2,3	1,4	1,4	1,9	2,2	2,1	3,8	3,9	3,1	2,8
Indie	2,2	4,2	5,1	2	1,9	1,4	1,5	1	1,2	1,1	1,3	1,6
Japonia	1,4	1,4	1,7	1	0,8	1,5	2,1	1,6	1,6	1,6	1	2,7
Razem	152,2	147,5	190,4	109	96	132,3	163,5	171	207	185	177	208

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Wykres 11. Liczba wyjazdów Nowozelandczyków do najczęściej odwiedzanych krajów z podziałem miesięcznym

Z danych zawartych w tabeli 22 i przedstawionych na wykresie 11, wynika, że najwięcej wyjazdów Nowozelandczyków wypada na miesiące zimowe w Nowej Zelandii, czyli od lipca do października, najmniej zaś w miesiącach letnich, od stycznia do marca.

Tabela 23. Wyjazdy Nowozelandczyków wg regionu emisji

Region Nowej Zelandii	Wyjazdy obywateli		
	2004	2005	2006
Auckland	765 902	813 781	827 744
Canterbury	214 313	240 114	232 739
Wellington	217 161	225 783	225 986
Waikato	112 080	127 054	122 403
Bay of Plenty	83 115	93 676	88 518
Otago	62 867	70 481	66 730
Manawatu-Wanganui	57 707	64 564	60 166

Hawke's Bay	40 451	42 016	42 277
Northland	36 443	42 143	40 559
Taranaki	28 176	30 712	31 539
Tasman/Nelson	27 558	29 018	27 651
Southland	25 578	26 852	24 789
Marlborough	11 717	13 313	13 820
Gisborne	8 231	9 565	9 902
West Coast	6 774	7 116	7 772
Inne	32 234	31 886	38 733

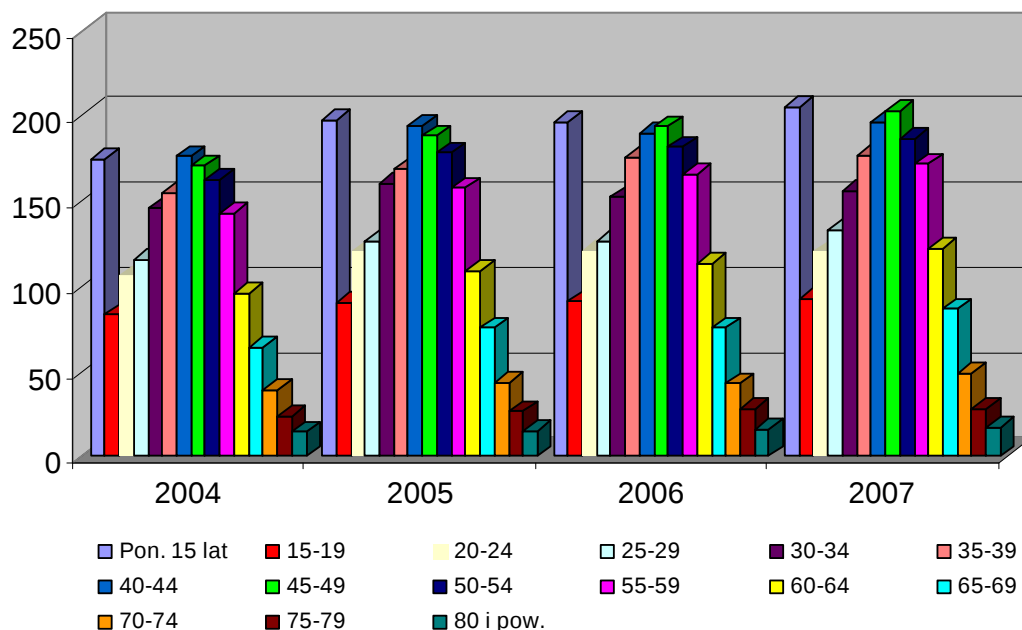
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)

Najczęściej wyjeżdżają mieszkańcy regionu Auckland, stanowią oni 44% wszystkich podróżnych. Ich liczba wzrosła o 8% w porównaniu do roku 2004. Czterokrotnie mniejszą liczbę stanowią mieszkańcy Canterbury, którzy znaleźli się na drugim miejscu w tym zestawieniu. Niewiele mniejszą liczbę stanowią mieszkańcy Wellington. Region, którego mieszkańcy wyjechali w 2006 roku mniej niż dwa lata wcześniej to Southland.

Tabela 24. Wyjazdy Nowozelandczyków z podziałem na grupy wiekowe (w tys.)

Wiek	Wrzesień 2004	Wrzesień 2005	Wrzesień 2006	Wrzesień 2007
Pon. 15 lat	174,2	196,9	196,2	205
15-19	82,8	89,8	90,5	92,5
20-24	105,7	120,3	120,8	120,1
25-29	115,4	125,8	126,2	132,9
30-34	145	159,7	151,7	155,8
35-39	154,8	168,3	174,9	176,6
40-44	175,8	193,5	189,5	196,2
45-49	170,1	187,8	193,4	202,5
50-54	162,4	178,1	181,1	186,4
55-59	142,2	157,2	165,2	171,5
60-64	95,2	108,7	112,8	121,6
65-69	64	75,5	75,2	86,1
70-74	39	43	42,5	48,3
75-79	23,8	26,4	27,9	27,8
80 i pow.	14	14,7	15,8	17,1
Razem	1 665	1 846	1 864	1 940

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Wykres 12. Wyjazdy Nowozelandczyków według grup wiekowych w latach 2004 – 2007

Wykres 12 wskazuje, że najczęściej wyjeżdżający Nowozelandczycy są w wieku poniżej 15 roku życia (około 10% wszystkich podróżujących), liczba nieletnich turystów stale wzrasta. W ciągu trzech lat wzrosła o 18%. Niewiele mniejszą liczbę podróżujących poza granice kraju stanowią Nowozelandczycy w wieku 40 – 49 lat. Na stosunkowo jednakowym poziomie pozostają osoby w wieku powyżej 80 roku życia, których udział w podróżach zagranicznych jest najmniejszy (0,8%).

Tabela 25. Wyjazdy zagraniczne mieszkańców Nowej Zelandii wg płci podróżnych (w tys.)

rok \ płć	2004	2005	2006	2007
kobiety	811,8	895,9	911,7	944,4
mężczyźni	853,1	950,4	952,5	996,4

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Niewiele większą grupę podróżujących Nowozelandczyków stanowią mężczyźni (51,4%). Proporcje między podróżującymi kobietami a mężczyznami utrzymują się na tym samym poziomie od czterech lat.

2.3. Branża turystyczna Nowej Zelandii

2.3.1. Najwięksi touroperatorzy

✧ Contimi Holidays Ltd

Jest światowym liderem specjalizującym się w wakacjach skierowanych dla grupy wiekowej 18-35 lat. Oferuje niezapomniane przeżycia podczas podróży. Wyjazdy zo-

stały indywidualnie stworzone by uwzględnić różne formy podróży, czas wolny, kulturę oraz przygodę.

Rynki: USA, Kanada, Europa (cała), Europa Centralna/ Niemcy, Australia, Azja (cała), Nowa Zelandia.

siedziba w Auckland

strona internetowa: www.contiki.com

✧ **Agri Travel International Ltd**

Specjalista w zakresie podróży rolniczych/ ogrodniczych w i poza Nową Zelandią. Bazuje na przemyśle mleczarskim, blisko współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi spółkami, proponuje różnorodne formy wycieczek dla szerokiej gamy odbiorców.

Rynki: USA, Kanada, Zjednoczone Królestwo, Europa (cała), Europa Centralna/ Niemcy, Skandynawia, Australia, Ameryka Południowa, Południowa Afryka, Nowa Zelandia, reszta świata.

Produkty: wizyty edukacyjne, wizyty techniczne, grupy specjalne.

siedziba w Hamilton

strona internetowa: www.agritravel.co.nz

✧ **A China Travel Co Ltd**

Rynki: Australia, Nowa Zelandia, Azja (cała), Chiny, Tajwan, południowo- zachodnia Azja, Malezja, Singapur, Tajlandia.

siedziba w Auckland

strona internetowa: www.achinatravel.co.nz

✧ **Kingom Travel & Tours**

Rynki: USA, Kanada, Australia, Azja (cała), Chiny, Tajwan, Malezja, Singapur, Tajlandia, Indonezja, Nowa Zelandia.

siedziba w Auckland

strona internetowa: www.kingdomtours.co.nz

Za jedno z najlepszych, aczkolwiek nie największych biur podróży w Nowej Zelandii uchodzi **Green Lite Travel**. Jest ono licencjonowanym biurem turystycznym z dużym doświadczeniem, działającym od 1994 roku w Auckland. Jest członkiem TAANZ (Travel Agent's Association of New Zealand) oraz NZITT (New Zealand Institute of Tourism and Travel). Właścicielami Green Lite Travel są Maria i Bogusław Nowakowie, którzy zamieszkali na stałe w Nowej Zelandii i tutaj rozpoczęli działalność w dziedzinie turystyki. W 2002 zostało nagrodzone przez Lufthansę NZ tytułem Agent'a roku 2000, a w 2001 roku podobnym tytułem nadanym przez KLM. Właściciele firmy i pracownicy ukończyli South Pacific Experts Programme i są specjalistami nie tylko w sprawach turystyki Nowej Zelandii i Australii, lecz także wysp południowego Pacyfiku.

strona internetowa: www.greenlitetravel.co.nz/POLISH_MAIN.htm

2.3.2. Największe sieci hotelowe

Największymi sieciami hotelowymi w Nowej Zelandii są:

Avalon, Bastion, Best Western, City Partner, Delta, Dorint, Edda, Familotel, Four Seasons, Golden Tulip, Hapimag, Hilton.

2.3.3. Najważniejsze firmy transportowe

1. transport drogowy – zarządzany przez Transit New Zealand

- autobusy
 - ✧ największym przewoźnikiem jest InterCity
 - ✧ Northliner oraz Newmans (na Wyspie Południowej)
 - ✧ Mt. Cook (na Wyspie Południowej)
 - ✧ Magic Travellers Network
 - ✧ New Zealand Travel Pass
- taxi – większość kierowców należy do New Zealand Taxi Federation
- wypożyczalnie mini vanów i busów:
 - ✧ Mobility Vehicle Rentals
 - ✧ 4WD Hire
 - ✧ Mini – Coach Rentals
 - ✧ Kiwi Direct Car Rentals

2. transport kolejowy – jest własnością New Zealand Railways

- Trains Rail (główny przewoźnik)
- Tranz Scenic Rail
- Scenic Rail Pass

3. transport lotniczy

- Air New Zealand (jeden z największych światowych przewoźników lotniczych)
- Ansett New Zealand
- Qantas New Zealand
- Mt Cook Airline
- Eagle Air
- Air Nelson

4. transport wodny

- Paihia Island Shuttle
- Fullers Auckland
- Reuben's Water Taxis
- Arrow Water Taxis
- czarter łodzi:
 - ✧ R. Tucker Thompson Sail
 - ✧ Charterlink

- ✧ Pride of Auckland
- ✧ Windsor Charters

2.3.4. Wydawnictwa

„Nowa Zelandia daleka i bliska” – to pierwszy polski przewodnik po Kraju Kiwi
autorzy: Bogusław Nowak i Bogusław Matuszkiewicz
Wydawnictwo Kolumb
240 stron, 90 zdjęć, 42 mapy i ilustracje.

2.3.5. Promocja

Ustawowo promocją turystyki w Nowej Zelandii zajmuje się Tourism New Zealand (TNZ), czyli Nowozelandzki Urząd Turystyki. Urząd zarządza szeroko rozbudowaną siecią biur i punktów informacji turystycznej New Zealand Tourist Information (NZTI) zarówno w kraju, jak i za granicą.

Pod względem promocji i informacji turystycznej Nowa Zelandia jest idealnie zorganizowanym krajem. Bezpłatne foldery, mapy, prospekty znajdziemy wszędzie - nie tylko w licznych punktach informacyjnych, ale i na dworcach, w hotelach, na campingach.

Doskonałym źródłem informacji, zwłaszcza dla niezbyt rozrzutnych turystów, są także bezpłatnie rozprowadzane magazyny globtroterskie, takie jak: Backpackers News czy TNT Magazine.

Nowa Zelandia reklamuje się na najważniejszych targach turystycznych. Co roku we wrześniu stoisko przygotowane przez Marię i Bogusława Nowaków, właścicieli biura podróży Green Lite Travel, można spotkać na międzynarodowych targach turystyki w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie (TT Warsaw Tour & Travel).

3. Analiza liczby przyjazdów Nowozelandczyków do Polski

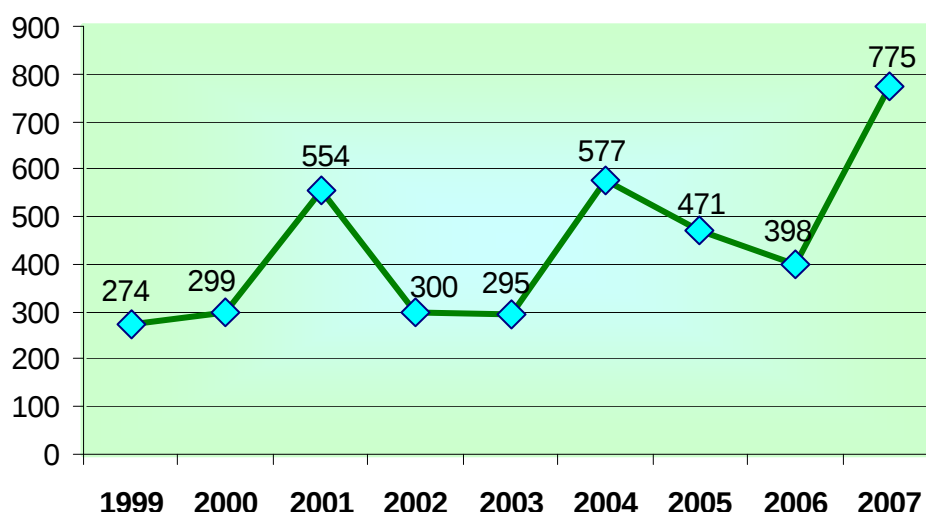
W okresie od października 2006 do września 2007 roku liczba podróży zagranicznych Nowej Zelandii wyniosła 1 940 843, z czego do Polski 775, co stanowi zaledwie 0,04 % wyjazdów. Nowa Zelandia zatem nie ma większego znaczenia dla turystyki przyjazdowej Polski, co można tłumaczyć zbyt dużymi odległościami dzielącymi oba kraje.

Tabela 26. Liczba przyjazdów Nowozelandczyków do Polski (1999 – 2007)

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Polska	274	299	554	300	295	577	471	398	775

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

W latach 1999 – 2007 liczba przyjazdów do Polski wzrosła o 183 %, co daje przeciętnie wzrost o 23 % rocznie.

Wykres 13. Liczba przyjazdów Nowozelandczyków do Polski w latach 1999 – 2007

W roku 2007 liczba wyjazdów Nowozelandczyków do Polski osiągnęła najwyższy poziom od ośmiu lat.

Tabela 27. Liczba przyjazdów do Polski miesięcznie

	X 2006	XI 06	XII 06	I 2007	II 07	III 07	IV 07	V 07	VI 07	VII 07	VIII 07	IX 07
Polska	52	0	60	0	0	54	81	110	92	168	104	54

Źródło: Ministry of Tourism www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)

Największa liczba odwiedzających Polskę Nowozelandczyków przypada na miesiące letnie w Polsce, od maja do sierpnia, kiedy to w Nowej Zelandii panuje kalendarzowa zima. W przedziale czasu od października 2006 do września 2007 nie zanotowano przyjazdów

w listopadzie, styczniu oraz lutym, czyli w porze letniej w Nowej Zelandii, zaś zimowej w Polsce.

10 listopada 2005 roku siedzibę Polskiej Organizacji Turystycznej odwiedził nowo mianowany Ambasador Nowej Zelandii w Polsce, pan Philip Griffiths. W rozmowie z prezesem POT Andrzejem Kozłowskim, ambasador Nowej Zelandii wiele uwagi poświęcił potencjalnym możliwościom rozwoju ruchu turystycznego pomiędzy naszymi krajami, zwłaszcza, iż po ubiegłorocznej wizycie Sir Edmunda Hilarego i Lady June w naszym kraju, Polska pojawiła się w świadomości Nowozelandczyków jako nowy, interesujący kierunek wyjazdów turystycznych.

Prezes POT wyraził zainteresowanie rozwojem dalszych kontaktów turystycznych współpracując w tym zakresie z Ambasadą RP w Nowej Zelandii oraz jednym z nowozelandzkich biur podróży - Green Lite Travel prowadzonym przez członka Polonijnego Forum Turystyki, Bogdana Nowaka.

Finalnie, obie strony zadeklarowały pomoc i wsparcie przy realizacji inicjatyw turystycznych zarówno na rynku nowozelandzkim, jak i polskim.

4. Podsumowanie

Nowa Zelandia to kraj ze wszech miar niezwykły. Urzekające krajobrazy, niezwykle klimat, czyste środowisko. Zagęszczenie parków narodowych na kilometr kwadratowy nie ma sobie równych nigdzie indziej na Ziemi. Różnorodnością przyrody uwieczoną na dwóch wyspach można by obdzielić wielki kontynent. Lodowce, fiordy, strzeliste góry, krystaliczne jeziora, bajeczne plaże, gorące źródła, wulkany, to wszystko czyni Nową Zelandię krajem niezwyklej egzotyki i urzekłoby niejednego estetę. Poza tym imponująca infrastruktura – dobrze przygotowane miejsca kempingowe ze stołami, toaletami, bieżącą wodą, rozwinięta sieć dróg kołowych i kolejowych, duża liczba lotnisk oraz różnorodne formy transportu publicznego sprawiają, że Nową Zelandię z roku na rok odwiedza coraz większa liczba turystów. Kraj ten staje się modny, zwłaszcza wśród ludzi młodych, którzy stanowią największą grupę przyjeżdżających z zagranicy.

Dane zawarte w niniejszej pracy pozwalają stwierdzić, że liczba przyjazdów zagranicznych do Nowej Zelandii będzie stale rosła, o kilka procent każdego roku. Swoje udziały w przyjazdach będą nadal zwiększać liderzy, czyli Australia, Wielka Brytania oraz Stany Zjednoczone. Prawdopodobnie zaś za kilka lat znacznie spadnie liczba przyjazdów Japończyków oraz Koreańczyków. Dzięki większej liczbie przyjazdów, zwiększają się również dochody z turystyki przyjazdowej (w ciągu ośmiu ostatnich lat ich liczba wzrosła prawie dwukrotnie).

4.1. Propozycje rozwoju rynku

Nowa Zelandia to kraj wysoko rozwinięty, mimo to w dużej części o jeszcze dziewiczej przyrodzie, którą można wykorzystać tak, by mimo jej wykorzystania dla celów turystycznych, nie straciła ona nic ze swej naturalności i niepowtarzalności. Przykładem może tu być rozwój uzdrowisk, zwłaszcza w pobliżu miejscowości Rotorua, charakteryzującej się zjawiskami geotermalnymi. Dla celów uzdrowiskowych można wykorzystać pobliskie gorące źródła.

Uzdrowiska wykorzystujące gorące źródła można również zbudować na granicy Parku Narodowego Westland, gdzie one również występują.

Spis tabel:

➤ <i>Tabela 1.</i> Liczba ludności w poszczególnych grupach wiekowych.....	3
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z: http://www.stats.govt.nz/census/census-outputs/tables/default.htm (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 2.</i> Zatrudnienie i stopa bezrobocia	6
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 3.</i> Gospodarstwa domowe w Nowej Zelandii w 2001 roku	6
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 4.</i> Struktura konsumpcji gospodarstw domowych w Nowej Zelandii	7
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 5.</i> Temperatury powietrza w poszczególnych miesiącach.....	12
Źródło: www.odyssei.com/pl/weather/nowa_zelandia.php (13.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 6.</i> Miasta w Nowej Zelandii posiadające przynajmniej jeden rodzaj transportu publicznego	14
Źródło: http://en.wikipedia.org/wiki/Public_transport_in_New_Zealand (14.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 7.</i> Wybrane wskaźniki infrastruktury Nowej Zelandii	14
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 8.</i> Liczba przyjazdów wg celu podróży.....	15
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 9.</i> Długość pobytu w poszczególnych miesiącach (w tys.).....	15
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 10.</i> Przyjazdy według krajów	16
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 11.</i> Cele przyjazdów krajów emitujących największą liczbę przyjeżdżających (w tys.).....	16
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 12.</i> Średnia długość pobytu wg krajów i celu przyjazdu	17
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 13.</i> Całkowita liczba przyjazdów z podziałem na poszczególne miesiące (w tys.)	18
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 14.</i> Przyjazdy wg grup wiekowych (w %)	20
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 15.</i> Liczba przyjazdów wg wieku i płci (w tys.)	21
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 16.</i> Liczba przyjazdów w poszczególnych krajach według wieku w 2006 roku (w tys.).....	22
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 17.</i> Liczba przyjazdów wg płci w poszczególnych krajach w 2006 r. (w tys.).....	23
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ <i>Tabela 18.</i> Wydatki odwiedzających Nową Zelandię.....	23
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 19.</i> Średnia ilość wydatków na jedną podróż (w dolarach).....	24
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 20.</i> Ilość udzielonych noclegów ogółem.....	24
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ <i>Tabela 21.</i> Najczęściej odwiedzane przez Nowozelandczyków kraje (w tys.).....	25
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	

➤ Tabela 22. Liczba wyjazdów Nowozelandczyków do najczęściej odwiedzanych krajów z podziałem miesięcznym (w tys.)	25
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ Tabela 23. Wyjazdy Nowozelandczyków wg regionu emisji	26
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ Tabela 24. Wyjazdy Nowozelandczyków z podziałem na grupy wiekowe (w tys.)	27
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ Tabela 25. Wyjazdy zagraniczne mieszkańców Nowej Zelandii wg płci podróżnych	28
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ Tabela 26. Liczba przyjazdów Nowozelandczyków do Polski (1999 – 2007)	32
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	
➤ Tabela 27. Liczba przyjazdów do Polski miesięcznie	32
Źródło: Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz (05.11.2007 r.)	

Spis wykresów:

➤ Wykres 1. Struktura demograficzna Nowej Zelandii wg grup wiekowych i płci w 2006 r.	4
Źródło: http://www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ Wykres 2. Struktura PKB Nowej Zelandii	5
Źródło: http://przewodnik.onet.pl/1187,2,info.html (05.11.2007r.)	
➤ Wykres 3. Stopa bezrobocia w Nowej Zelandii w latach 2003 – 2007 (wg kwartałów)	6
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ Wykres 4. Przeciętne tygodniowe wydatki gospodarstwa domowego w Nowej Zelandii	7
Źródło: Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz (05.11.2007r.)	
➤ Wykres 5. Długość pobytu w Nowej Zelandii według celu przyjazdu	18
➤ Wykres 6. Przyjazdy Australijczyków w poszczególnych miesiącach roku	19
➤ Wykres 7. Przyjazdy Brytyjczyków w poszczególnych miesiącach roku	19
➤ Wykres 8. Przyjazdy Amerykanów w poszczególnych miesiącach roku	20
➤ Wykres 9. Przyjazdy do Nowej Zelandii z podziałem na grupy wiekowe.	21
➤ Wykres 10. Liczba przyjazdów według wieku podróżnych z podziałem na kraje	23
➤ Wykres 11. Liczba wyjazdów Nowozelandczyków do najczęściej odwiedzanych krajów z podziałem miesięcznym.	26
➤ Wykres 12. Wyjazdy Nowozelandczyków według grup wiekowych w latach 2004 – 2007	28
➤ Wykres 13. Liczba przyjazdów Nowozelandczyków do Polski w latach 1999 – 2007	32

Spis zdjęć:

➤ Zdjęcie 1. Wieża telewizyjna w Auckland	8
Źródło: http://yuumei.myblog.it/tag/Oceano (23.11.2007 r.)	
➤ Zdjęcie 2. Old Government Building w Wellington	10
Źródło: www.dkimages.com/discover/Home/Architecture/Public-Buildings/Government-Buildings/Government-Buildings-11.html (23.11.2007 r.)	
➤ Zdjęcie 3. Szczyt Mount Cook w Parku Narodowym Góry Cooka	10
Źródło: www.peakware.com/photos.html?pk=53 (23.11.2007 r.)	
➤ Zdjęcie 4. Fiord Milford Sound w Parku Narodowym Fiordland	11
Źródło: www.heliflights.co.nz/milford.htm (23.11.2007 r.)	

Materialy źródłowe:

Ministry of Tourism, www.tourismresearch.govt.nz

Oxford – Wielka Encyklopedia Geografii, tom. 4

Popularna Encyklopedia Powszechna – Przeglądowy Atlas Świata: Australazja, Antarktyka; pod red. R. Modela i J. Grocha; Wyd. Fogra

Statistics New Zealand, www.stats.govt.nz

Świat w liczbach 2006; Wyd. Studio Emka